

[Justitsministeren]

Det er altså en ret omfattende kreds, der har deltaget i dette, og derfor synes jeg, at forslagsstillerne må meddele: hvem er det, man ønsker at rette denne undersøgelse imod? Og er det forslagsstillerens ønske, at der bare skal være nogle nye, der ser på sagen, fordi man ikke har tillid til os andre, eller stiler man højere? Er det noget i retning af rigsretten, der foresvæver forslagsstillerne i denne sag? Er det så langt man vil gå? Jeg mener, at sagen vil være ganske og aldeles uegnet dertil.

Jeg må også finde det tankevækkende, at netop de kræfter, der oftest tager til orde mod påstået magtmisbrug fra politiets side, i denne sag reelt kritiserer politiet for at have holdt sig inden for retsplejelovens rammer. Man har i den offentlige debat kritiseret, at politiet ikke rejste sigtelse og foretog ransagning på grundlag af nogle avisbeskyldninger for et strafbart forhold, som bladet ikke over for politiet ville underbygge nærmere.

Men hvor var vi henne, hvis politiet handlede på et sådant grundlag? Man har kritiseret, at politiet, som det er blevet sagt, fandt sig i, at det pågældende rederi ikke ville give oplysninger om sine forbindelser i udlandet, men politiet kan nu engang ikke tvinge nogen til at afgive forklaring om noget som helst, bortset lige fra personlige data. Hvis politiet havde en sådan tvangsmulighed, kunne man sikkert forhøje opklaringsprocenten væsentligt, men jeg tror ikke, at nogen for alvor går ind for en sådan regel.

Man har også ironiseret over, at nogle TV-medarbejdere i udlandet har fundet frem til ting, som politiet ikke var bekendt med, men det er nu engang sådan, at politiet må benytte sig af de officielle kanaler til udlandet og ikke kan drive privat efterforskning rundt om i verden. Og selv i tilfælde, hvor det er de officielle kanaler i udlandet, man henvender sig til, møder vi jo kritik fra de samme partier, således som det var tilfældet med hr. Pelle Voigt i folketingets to sidste spørgetider i forbindelse med en sag, hvor man på en naturlig måde samarbejdede med et andet lands politi.

Jeg har også bemærket de udtalelser, der er fremsat i dag af hr. Wilhjelms i forbindelse med en af de sager, vi behandlede, hvor hr. Wilhjelms meget klart sagde, at man måtte ikke slække på beviserne, man måtte ikke gøre noget, der kunne hindre, at man fast-

holdt retssikkerheden. Mit indtryk er, at det i hvert fald er noget i den retning, man opfordrer til gennem den kritik, man fremsætter.

Min konklusion må herefter være, at jeg ikke kan støtte det beslutningsforslag, der er til behandling. Jeg vil i øvrigt pege på endnu et forhold, som efter min mening må tillægges meget stor vægt. Det er hensynet til den efterforskning i sagen, som nu er genoptaget. Jeg vil anse det for en højst ejendommelig situation, hvis man midt under anklagemyndighedens efterforskning af en sag begynder at foretage undersøgelser af den samme anklagemyndigheds indsats i tidligere faser af sagen. Jeg tror, noget sådant kunne være til skade for det efterforskningsarbejde, der foregår. Dette synspunkt må efter min mening ikke glemmes i den øvrige debat om Trignonsagen.

Ole Espersen (S):

Efter at dette forslag er fremsat, er der stillet en række spørgsmål fra retsudvalgets side vedrørende præcis de emner, som forslagsstillerne specielt har fremhævet i bemærkningerne til forslaget. Vi har fået, som ministeren lige sagde, ganske omfattende besvarelser fra politiet i Lyngby på netop de problemer, som forslagsstillerne har rejst.

Om man så stiller sig tilfreds med forklaringerne, er et andet spørgsmål, men at man kan få yderligere forklaringer på det, der er dyrket så grundigt, tror jeg ikke selv på. Når man har foretaget en efterforskning, som det er sket her, skal der jo på et eller andet tidspunkt udøves et skøn over, om man skal fortsætte, og dette skøn udøvede rigsadvokaten i denne sag den 29. april 1981. Han skønnede, at sagen skulle slutte, og han sluttede derfor denne sag. Han henlagde den og orienterede ministeriet om det.

Jeg vil gerne udtrykke det på samme måde, som justitsministeren gjorde det i debatten den 19. januar i anledning af hr. Gert Petersens spørgsmål, hvor ministeren sagde – fortrykket sp. 4388:

»I en politiefterforskning vil der altid indgå noget af et skøn over, på hvilket stadium man skal standse en undersøgelse, der ikke hidtil har givet resultater. Et sådant skøn vil jeg som justitsminister af mange grunde kun kritisere, hvis ganske særlige omstændigheder